

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΑ.

Φρεαρίτης: Ἴτε παῖδες Ἑλλήνων, ἐλευθεροῦτε
Φοιτητὴς ἐκ τοῦ Ἑξωιερικοῦ. Πάμε νὰ προφθάσωμε θέ-
σιν εἰς τὸ ἀνατομεῖον.

Φρεαρίτης: Ἀποφεύγετε τὰς οἰκουμενικὰς Κυβερνήσεις.
Ἡ οἰκουμενικὴ εἶναι ὀλιγαρχικὴ πολιτεία, εἶναι τυραννία
ἐνευθύνος καὶ ἀπεριόριστος.

Εἰς μαθηματικὸς: Πολλαπλασιασμὸς Κουμουνδούρου ἐπὶ
Τρικούπη· ὁ Κρέμος εἶναι τὸ σημεῖον τοῦ πολλαπλασιασμοῦ.

— Εἶδες πῶς ἐνθουσιάσθησαν οἱ Ἑπειροθεσσαλοὶ, διότι
τοὺς εἶπεν ἀνδρείους; Ὅλοι ἦσαν κατακόκκινοι.

— Ἀπὸ ἐνθουσιασμὸν ἄρά γε ἡ ἐντροπήν;

— Διατί, ἀφοῦ τῷπε ὁ Φρεαρίτης νὰ μὴ κλείσουν αἱ θύ-
ραι τοῦ Πανεπιστημίου;

— Διότι εἶναι φόβος μήπως κλείσουν συγχρόνως καὶ αἱ
πύλαι τοῦ Ταμεῖου.

Κατὰ τὸν Μιστριώτην: Τῶν ἰδεῶν ἀρετὴ εἶναι ἡ ἀλή-
θεια, τῶν καλλιτεχνικῶν τύπων τὸ κάλλος: Ἀμφοτέρων
κέντρον ὁ Μιστριώτης.

Νάτος.

ΕΥΧΗ.

Δὲν μπορούσε ἑστὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἀντὶ τοῦ
Σωτηροπούλου νὰ εἶναι ὁ Παππαμιχαλόπουλος; Σὰν καλ-
λίτερος θὰ μοῦρχουνταν.

Τομαρόπουλος.

ΠΑΝΣΕΣ.

Ὅταν βλέπω, πρὶν ἀνοιχθῶν αἱ πύλαι τοῦ Βουλευτηρίου
διὰ τὸ δημόσιον, τὸν κυρίαρχον λαὸν ἐπαιτοῦντα τὴν εἰσο-
δὸν του, ἀναλογίζομαι τὸν ὑπομονητικὸν ἐκεῖνον σύζυγον
ὅστις ἀναμένει ἐξωθεν τοῦ κοιτῶνος τῆς συμβίβας του ἕως
ὅτου τελειώσῃ ὁ ἔσωθεν ἐργαζόμενος ἐραστής.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Ὅταν ἐν τῷ κατὰ τοῦ ὑπουργείου Τρικούπη φανατισμῷ
ἐγίνετο λόγος μεταξὺ τῶν ἐπισημοτέρων τῆς ἀντιπολιτεύ-
σεως περὶ σχηματισμοῦ κοινῆς κυβερνήσεως, ἠκούσθη ὁ κ.
Κουμουνδούρος λέγων μετριοφρόνως λίαν:

— Ἐμένα καὶ τὴν θέσιν τοῦ Βλαχάνη νὰ μοῦ δώσετε
δὲν λέγω ὅχι.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ.

Εἷς φίλος ἔλεγε πρὸς τὸν Ὀρφεμπαχ.

— Ἡ Μουσικὴ σου εἶναι πολὺ ἐλαφρά ...

— Γὰρ αὐτὸ δὲν πέφτει εὐκόλα.

Ἐπαλληλίσκος πεντηκοντάδραχμος παρουσιάζεται εἰς
πλούσιον ἔμπορον, ὑελοπώλην, καὶ τῷ ζητεῖ.... τὴν χεῖρα
τῆς θυγατρὸς του.

— Ἀ! δὲν λέγω ὅχι.... ἀλλὰ.. ἐννοεῖτε ὅτι ἡ παρούσα
θέσις σας δὲν εἶναι τοιαύτη, ὥστε... τέλος πάντων ἔχετε
ἄλλας ἐλπίδας;

— Ἐννοεῖται!.. καὶ ἡ κληρονομία σας; ...

Ο ΓΑΡΙΒΑΛΔΗΣ.

Γενοῦν 2)14 Ὀκτωβρίου 1880.

Viva! Vivaaaaaa!!... Ὡς βροντῇ ἀπὸ πεντήκοντα
χιλιάδας στήθῃ ἡ κραυγὴ αὕτη ἐξεβρόγγυετο, δεινὴ, πλη-
ρούσα τὸν τρέμοντα ἀέρα, καὶ ἐπ' αὐτὴν ὡς κεραυνὸς ὕψη-
λότερον ἐπλανᾶτο ἀντηχοῦν ἐν ὄνομα ...

Εἶπον πεντήκοντα χιλιάδες, ἀλλ' ἦσαν περισσότεροι τὴν
στιγμὴν ταύτην, ἐνῷ ἡ διαδήλωσις ἀποσυρομένη παρέρχε-
ται ὑπὸ τὸν ἐξώστην μου βοῶσα καὶ παταγοῦσα εἰσέτι ὡς
χείμαρρος ἀπολυθεὶς ἐν τῇ ὥραιότερᾳ τῆς Γενοῦνης ὁδῷ, οἱ
ἀποτελοῦντες τὸν διαπλούμενον ἤδη χείμαρρον τοῦτον συμ-
πατριῶται τοῦ Κολόμβου ἀριθμοῦνται βεβαίως εἰς πεντή-
κοντα χιλιάδας, εἰ καὶ ἐλλείπομεν ἤδη ἐκτὸς ἄλλων πολ-
λῶν... ἐγὼ καὶ ὁ φίλος μου, ἀποχωρήσαντες πρὸ τοῦ
πλήθους.

Ἡ ἀτμοσφαῖρα τῆς πόλεως εἶναι βαρεῖα καὶ θολὴ ἐκ
τῶν καπνῶν τῶν μυρίων βεγγαλικῶν, ὅστις ἐπέμεινε μετὰ
τὴν λάμψιν. Ὁ ἀήρ φρίσσει εἰσέτι ἀναπαλλόμενος ὑπὸ τοῦ
ἤχου ἐνὸς ὀνόματος, ὅπερ ἱπταται ἐπὶ τὰ χεῖλη πάντων,
μυστικὴ τις συγκίνησις μετὰ τοῦ μεσονυκτικοῦ ἀπλοῦται ἐπὶ
τὸ ἐγρηγοροῦν εἰσέτι ἄστει, καὶ διὰ τῶν τηλεγραφικῶν συρ-
μάτων πυρετωδῶς διαδίδεται εἰς μυρίας διευθύνσεις, οὐ
μόνον ἐν Ἰταλίᾳ, ἀλλ' ἐν τῇ Εὐρώπῃ, ἡ συγκίνησις αὕτη, τὸ
ὄνομα ἐκεῖνο. Ὁ φέρων τὸ ὄνομα αὐτὸ οὐδὲν φέρει στέμμα·
ἄλλως τε ἀπὸ πολλοῦ ὁ λαὸς ἀπρηνήθη τὰ ἐστεμμένα εἰ-
δωλά του. Ὁ φέρων τὸ ὄνομα αὐτὸ, τὴν στιγμὴν καθ' ἣν
γράφω, εἰς ἑκατὸν βημάτων ἀπὸ τοῦ οἰκίζοντός με ξενοδο-
χείου ἀπόστασιν, ἐν τῷ ἀπλῷ αὐτοῦ κοιτῶνι κεῖται, κλι-
νῆρης ὑπερεβδομηκοντούτης, βασανιζόμενος ὑπὸ τῶν ἀλγη-
δόνων τῆς ἀρθρίτιδος καὶ ποθῶν ἴσως τὴν ἡμερίαν, ἣν ἡ ἐκ-
δήλωσις τῶν πρὸς αὐτὸν αἰσθημάτων, τοῦ θαυμασμοῦ καὶ
τῆς ἀγάπης ἐνὸς λαοῦ, ἐνὸς ἔθνους, τῷ ἀφαιρεῖ... Ὁ
ἄνθρωπος αὐτὸς εἶναι τέκνον τοῦ λαοῦ καὶ θρέμμα τῶν
ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας μαχῶν. Εἶναι ἡ μόνη ἐν ταῖς ἡμέραις
ἡμῶν ζῶσα Πλουτάρχικος μορφή, ὁ μόνος ἥρως τοῦ αἵματος
τούτου, ἐπὶ τὸν οὐδὸν τοῦ ὁποίου τιτάνειος ὀρθοῦται ἡ σκιά
τοῦ Ναπολέοντος καὶ παρὰ τοῦτον, ὡς μία μόνη ὑπεράττη
προσωποποιήσις, οἱ ἑκατὸν ἀρχηγοὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπανα-
στάσεως.

Εἶναι Ἰταλός· ἀλλ' ἠξιοῦτο νὰ εἶναι Ἑλλήν.

Νεανίας, κατέλιπε τὴν πατρίδα του φεύγων τὴν τυραν-
νίαν, ἥτις ἐπέβλεπεν αὐτὴν, καὶ εἰς ἣν οὗτος δὲν ἠθέλησε νὰ